

Plasticianul Ovidiu Avram și Lupta cu Îngerul

Genericul nostru se validează în măsura în care suntem de acord că opera artistului Ovidiu Avram trimite către „adâncul sinelui, către hăul conștiinței omenești, hău nediferențiat, colcăitor al psihiei de unde tulburătoarea pregnantă a unor artefacte care împreunează pe J.Y. Cousteau cu S. Freud”(…) Cu alte cuvinte, mesajul artistului Ovidiu Avram, născut în 1953 la Teiuș, absolvent al Academiei de Arte „Ion Andreescu” Cluj-Napoca, este acela al unui umanist către o lume cvasi dezumanizată. Zidul plângerii este mutat în spațiul românesc, așșderea și Locul Răstignirii. Pentru omul societății de consum, segmentul existențial se consumă între un „Alfa” care se zbate să scape din lanțurile ignoranței, ale vituperării și ingraturii și un „Omega” frânt – expresie a finitudinii și genunei și nu a finalității și mânturirii (...) Toate acestea au putut fi observate luni, 24 ianuarie, la Casa de Cultură orășenească Teiuș, în expoziția personală a plasticianului suspomenit. (În paranteză fie spus, Ovidiu Avram expune, începând cu 1978, în marile galerii din țară, dar mai ales din lume; cu preponderență în Europa, și pentru faptul că galeristul domniei sale activează în Germania).

Cu toată anvergura personalității sale, Ovidiu Avram, deși trăiește la marginea abisului, este de o normalitate care siderează – motivul fiind unul singur: artistul trăiește aievea, cu umilință, nedisimulat și neîncetat în spațiul liturgic al credinței. El este mult mai candid decât noi fiindcă „a învins abisul”, a reușit să evadeze din pâlnia-i ucigașă. Mai mult, opera lui ne învață și pe noi cum să devenim invulnerabili la ispită. Pentru că Lupta sa cu un sine, odinioară ignorant, trufaș și atotsuficient, a avut privilegiul să fie asistată de Înger și, în consecință, a avut privilegiul descoperirii și re-găsirii: totul poate fi comparabil cu mitica coborâre în infern a lui Hristos și, de ce nu, cu o coborâre în propria noastră „celulă nervoasă” spre a o deșerta și primeni și a „reda-o strălucirii de vas în care ulterior să se sălășluiască Duhul Sfânt”. Și, nu în ultimul rând, opera lui Ovidiu Avram este un semnal de alarmă, destinat omului contemporan – om care, prea ușor, se lasă sedus de mirajul paradisului terestru. Miraj care inhibă, devitalizează și extirpă tot ceea ce este viu și nobil în om și îl abandonează „condiției de mecanism”...

Iosif Zoica

Romanian Author and Orthodox Priest